

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 25. 10. 2023

Predmet: Odvolanie proti rozhodnutiu Rady č. RP/1/2023
Účastník konania: MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.
Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Dátum: 18. 10. 2023
Príloha: rozhodnutie č. RP/1/2023

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) v pléne ako príslušný odvolací orgán podľa § 112 ods. 1 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“), v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“) vo veci odvolania účastníka konania MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o., Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava, IČO: 31 444 873, proti rozhodnutiu Rady č. RP/1/2023 zo dňa 26. 4. 2023, takto rozhodol:

Výrok

Rada v pléne podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie Rady č. RP/1/2023 zo dňa 26. 4. 2023 mení tak, že výroková časť znie takto:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 a § 110 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 2 zloženom z predsedu senátu doc. Mgr. Pavla Izraela, PhD. a členov senátu Andrey Cox a Mgr. Kataríny Začkovej v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, rozhodla, že účastník správneho konania č. REO-RPMS/2023/00113 (predch. č. REO-RPMS/2022/00335) MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.

porušil

povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že na televíznej programovej službe TV MARKÍZA odvysielal dňa 4. 9. 2022 o cca 21:09:40 – 21:17:58 hod., o cca 21:44:12 – 21:53:16 hod., o cca 22:18:16 – 22:27:24 hod. a o cca 22:54:10 – 23:02:29 hod. reklamné bloky podľa § 2 písm. a) vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 468/2013 Z. z. o technických požiadavkách na zvukovú zložku programovej služby (ďalej len „vyhláška č. 468/2013 Z. z.“), pričom integrovaná hlasitosť týchto reklamných blokov bola v jednotlivých prípadoch -23,9 LU, -23,9 LU, -23,8 LU a -24,0 LU čiže v jednotlivých prípadoch o 0,9 LU, 0,9 LU, 0,8 LU a 1,0 LU nižšia, ako je cieľová úroveň stanovená v § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z., čím nezabezpečil, aby zvuková zložka ním vysielanej programovej služby TV MARKÍZA bola v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými vyhláškou č. 468/2013 Z. z.,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. **sankciu – pokutu**, určenú podľa § 142 ods. 4 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. **vo výške 6 000,- €**, slovom šesťtisíc eur.

Podľa § 135 ods. 5 zákona č. 264/2022 Z. z.: „*Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.*“

V zmysle § 140 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet: SK09 8180 0000 0070 0008 8921, BIC/SWIFT: SPSRSKBAXXX, VS00123,KS6548.

Úloha:

Kancelária Rady vyhotoví rozhodnutie a zašle ho podávateľovi odvolania.

T: 25. 11. 2023

Z: ReO

* * *

Podľa ustanovenia § 110 ods. 2 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.:

„Do pôsobnosti regulátora v oblasti výkonu štátnej správy patrí aj dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitného predpisu.“

Podľa § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.: *„Vysielať televíznej programovej služby je ďalej povinný zabezpečiť, aby zvuková zložka ním vysielanej televíznej programovej služby bola v súlade s technickými požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá regulátor.“*

Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky č. 468/2013 Z. z.: *„Technické požiadavky na zvukovú zložku programovej služby, ktoré je vysielateľ povinný zabezpečiť podľa § 16 ods. 3 písm. n) zákona, sú tieto:*

a) integrovaná hlasitosť každého programu, reklamného bloku, zvukovo-obrazového prostriedku používaného na oddelenie vysielania reklamy a telenákupu a ostatných zložiek programovej služby, ktoré nie sú zaradené do reklamného bloku, musí byť normalizovaná na cieľovú úroveň - 23,0 LUFS, pričom pri vysielaní samostatných reklamných šotov sa táto povinnosť vzťahuje na každý samostatne vysielaný reklamný šot; povolená odchýlka od cieľovej úrovne - 23,0 LUFS je +/- 0,5 LU a pre vysielanie programov, pri ktorých nie je možné prakticky dosiahnuť normalizáciu na cieľovú úroveň - 23,0 LUFS, je povolená odchýlka +/- 1 LU od cieľovej úrovne - 23,0 LUFS,

b) okamžitá úroveň hlasitosti reklamného šotu a inej zložky programovej služby, ktorá trvá kratšie ako 30 s, nesmie presiahnuť -15 LUFS a krátkodobá úroveň hlasitosti reklamného šotu a inej zložky programovej služby, ktorá trvá kratšie ako 30 s, nesmie presiahnuť - 20 LUFS.“

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 23. 11. 2022 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči vysielateľovi MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o. vo veci možného porušenia **§ 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.** v súvislosti s tým, že odvysielal na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 4. 9. 2022 o cca 21:09:40 – 21:17:58 hod., o cca 21:44:12 – 21:53:16 hod., o cca 22:18:16 – 22:27:24 hod. a o cca 22:54:10 – 23:02:29 hod. reklamné bloky podľa § 2 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z., v ktorých mohlo dôjsť k nezabezpečeniu súladu zvukovej zložky vysielania s technickými požiadavkami ustanovenými vo vyhláške č. 468/2013 Z. z.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 27. 12. 2022, na základe čoho sa začalo správne konanie č. REO-RPMS/2022/00335 (teraz správne konanie č. REO-RPMS/2023/00113). Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 32 ods. 2 a 3 v nadväznosti na § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upovedomený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol aj Záznam o meraní zvukovej intenzity spolu s prílohami, ktorými boli záznam vysielania programovej služby TV MARKÍZA zo dňa 4. 9. 2021 v čase od cca 20:39 hod. do cca 23:22 hod. vyhotovený na nahrávacom zariadení Rady a hodnoty namerané pri meraní zvukovej intenzity v podobe grafov.

Dňa 3. 1. 2023 bola Rade listom zaevidovaným pod č. RPMS/2023/000053 doručená žiadosť účastníka konania o zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní, najmä monitorovacej správy/správy o šetrení sťažnosti) a o adekvátne predĺženie lehoty na vyjadrenie sa.

Pracovný materiál Kancelárie Rady – Správa o kontrole dodržiavania povinností (podnet č. PGO-RPMS/2022/00051) bol účastníkovi konania zaslaný ako príloha listu č. RPMS/2023/002734, ktorý mu bol doručený dňa 4. 4. 2023. V liste bol zároveň požiadaný, aby sa vyjadril do 5 dní odo dňa doručenia predmetného listu, a poučený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku.

Vyjadrenie účastníka konania bolo Rade doručené dňa 21. 4. 2023.

Rada po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie a oboznámení sa s nimi v danej veci rozhodla dňa 26. 4. 2023 rozhodnutím č. RP/1/2023.

Podkladmi pre rozhodnutie boli záznam vysielania programovej služby TV MARKÍZA zo dňa 4. 9. 2022 v čase od cca 20:39 hod. do cca 23:22 hod. vyhotovený na nahrávacom zariadení Rady, Záznam o meraní zvukovej intenzity spolu s prílohami a vyjadrenie účastníka konania.

Voči uvedenému rozhodnutiu Rady č. RP/1/2023 bolo prípustné odvolanie podľa 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. Vysielateľ MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o. (ďalej len „vysielateľ“) v zákonnej lehote podal voči uvedenému rozhodnutiu Rady odvolanie.

Dňa 29. 9. 2023 bola Rade tiež doručená žiadosť vysielateľa o osobnú účasť na zasadnutí pléna Rady, na ktorom bude na programe rozhodovanie o odvolaní. Ústne pojednávanie bolo nariadené na zasadnutie Rady dňa 25. 10. 2023.

* * *

Podľa predchádzajúcej právnej úpravy zákona č. 308/2000 Z. z. nebolo možné sa voči rozhodnutiam Rady odvolať, ale bolo možné voči jej rozhodnutiam podať iba správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave podľa Správneho súdneho poriadku. Táto situácia sa zmenila prijatím zákona č. 264/2022 Z. z., ktorý zaviedol dvojinštančnosť rozhodovania Rady, čo znamená, že v prvom stupni rozhoduje o porušení zákona č. 264/2022 Z. z. trojčlenný senát Rady a o prípadnom odvolaní rozhoduje plénum. Uvedené vyplýva z § 112 zákona č. 264/2022 Z. z.

Podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.: „*Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje správny poriadok okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 9 ods. 2, § 49, § 57, § 61 až 68 správneho poriadku.*“

Rada je teda v správnych konaniach povinná postupovať podľa zákona č. 71/1967 Zb., čiže podľa správneho poriadku. Vo vyššie uvedenom ustanovení sú zároveň vylúčené niektoré ustanovenia správneho poriadku, ktoré sa na konanie Rady nevzťahujú. Z toho vyplýva, že ostatné ustanovenia správneho poriadku sa na konanie vzťahujú a Rada musí postupovať v súlade s nimi. Správny poriadok sa podľa § 1 ods. 1 vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, čo je aj prípad konaní vedených Radou.

Podľa § 225 ods. 2 zákona č. 264/2022 Z. z.: „*Ak tento zákon neustanovuje inak, voči prvostupňovému rozhodnutiu regulátora sa možno odvolať.*“

V prípade porušenia povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. tento zákon neustanovuje inak, a preto bolo možné podať odvolanie proti rozhodnutiu Rady č. RP/1/2023 podľa § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. sa odvolanie podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, čiže v tomto prípade Rade. Odvolacím orgánom je v tomto prípade plénum Rady podľa § 112 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.

Podľa § 59 ods. 1 až 3 zákona č. 71/1967 Zb.:

„(1) Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

(2) Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

(3) Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.“

Odvolací orgán môže za podmienok ustanovených v zákone dospieť k týmto záverom:

a) odvolanie zamietne pre neprípustnosť alebo preto, lebo bolo podané oneskorene. V tomto prípade odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie nepotvrdzuje;

b) odvolanie zamietne pre bezdôvodnosť a prvostupňové rozhodnutie potvrdí; tento postup prichádza do úvahy v prípadoch, keď odvolací orgán nezistí také nedostatky, pre ktoré by bolo treba považovať prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, resp. nesprávne, a preto neprichádza do úvahy jeho zmena alebo zrušenie;

c) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zruší. K takémuto postupu dochádza vtedy, ak je rozhodnutie nezákonné a vo veci netreba ďalej konať. Ide o prípady, keď pre rozpor s právnymi predpismi rozhodnutie vôbec nemalo byť vydané. Za takýto rozpor sa považujú uloženie povinnosti alebo udelenie práva v rozpore s objektívnym právom (napr. uloženie pokuty za priestupok, hoci nebolo spoľahlivo preukázané, že sa skutok stal);

d) odvolaniu vyhovie, napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti na nové konanie a rozhodnutie; tento postup prichádza do úvahy, ak boli zistené podstatné procesné vady a rozsah zisťovania skutkového stavu vyžaduje, aby ho vykonal správny orgán prvého stupňa a na základe nových zistení opätovne rozhodol vo veci. Pôjde najmä o prípady, keď treba vykonať príslušné procesné úkony na mieste, vypočuť svedkov s pobytom v obvode orgánu prvého stupňa a pod. Takýto postup je odôvodnený predovšetkým otázkami procesnej ekonomie (náhrady cestovných nákladov, rýchlosť konania a pod.). Dôležitým je aj fakt, že proti novému rozhodnutiu vo veci má účastník opätovne možnosť sa odvolať. Takýto postup by v prípade meritórneho druhostupňového rozhodnutia nemal;

e) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zmení; k zmene rozhodnutia dôjde spravidla vtedy, ak bol skutkový základ zistený správne, ale prvostupňový orgán nesprávne aplikoval hmotnoprávny predpis, prípadne ak rozsah došetrenia nepresahuje možnosti druhostupňového orgánu. Pri zmene rozhodnutia môže ísť buď o čiastočnú zmenu, alebo o úplnú zmenu (v tomto prípade odvolací orgán svojím rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu nahradí svojím rozhodnutím). Pri zmene rozhodnutia môže odvolací orgán zmeniť nielen výrokovú časť, ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti.¹

Vzhľadom na uvedené preto Kancelária Rady pristúpila k posúdeniu odvolania účastníka konania.

* * *

Vysielateľ vo svojom odvolaní uvádza štyri dôvody podania odvolania.

Prvým dôvodom sú formálne nedostatky rozhodnutia, ktoré majú spočívať v tom, že z obsahu rozhodnutia ani iných dokumentov doručených vysielateľovi v rámci predmetného správneho konania nie je zrejmé, ktorému senátu Rady bolo toto konanie pridelené, a ktorý senát vo veci rozhodoval.

¹ Sobihard, Jozef - Zákon o správnom konaní (Správny poriadok) – komentár (Iura Edition), 2012

Kancelária Rady je toho názoru, že s uvedeným konštatovaním vysielateľa je možné súhlasiť. Vedomosť o tom, ktorý senát rozhoduje v konkrétnej veci má podstatný význam pre účastníka konania, okrem iného, z dôvodu, aby mohol namietať prípadnú zaujatosť člena senátu vzhľadom na jeho pomer k veci, účastníkom konania alebo ich zástupcom. V oznámení o začatí správneho konania informácia o tom, ktorý senát Rady správne konanie začal, nie je prítomná. Rovnako nebola prítomná ani v napadnutom rozhodnutí č. RP/1/2023. Hoci skutočnosť, ktorý senát vo veci rozhodoval, je uvedená v zápisnici zo zasadnutia Rady, ako aj v hlasovacom lístku k predmetnému bodu, tieto dokumenty sa účastníkovi konania nezasielajú, pričom nie je možné od neho reálne požadovať, že si ich bude dohľadávať následne sám. Zároveň však nejde o taký nedostatok, ktorý by mal za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, ale tento nedostatok môže opraviť odvolací orgán zmenou rozhodnutia.

Druhým dôvodom podania odvolania je časový odstup medzi odvysielaním programu a začatím správneho konania, pričom poukazuje na zásadu súčinnosti podľa § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Nesúhlasí s odôvodnením Rady v napadnutom rozhodnutí týkajúceho sa dĺžky prešetrenia podnetu na preverenie a tvrdí, že takýmto konaním bolo vysielateľovi znemožnené preukázať, že neporušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.

Kancelária Rady toto tvrdenie jednoznačne odmieta. Ako je zrejmé z vyššie uvedeného priebehu správneho konania, Rada vyzvala účastníka konania na vyjadrenie sa k predmetu správneho konania, ako aj podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní, ktoré mu boli zaslané spolu s oznámením o začatí správneho konania. Následne na jeho žiadosť predĺžila lehotu na vyjadrenie a poskytla mu pracovný materiál Kancelárie Rady – Správu o kontrole dodržiavania povinností (podnet č. PGO-RPMS/2022/00051). Vysielateľ však svoje vyjadrenie Rade zaslal až po skoro štyroch mesiacoch, odkedy mu bolo doručené oznámenie o začatí správneho konania.

Okrem toho, v čase šetrenia podnetu na preverenie neprebíha správne konanie podľa zákona č. 71/1967 Zb., pričom zásada úzkej súčinnosti s účastníkmi konania sa týka iba samotného správneho konania, pričom ako je z vyššie uvedeného zrejmé, v rámci správneho konania Rada jednoznačne postupovala v súlade s touto zásadou a dala vysielateľovi opakovane možnosť vyjadriť sa k predmetu správneho konania, ako aj podkladom pre rozhodnutie. Takisto mu dala možnosť navrhnúť ďalšie dôkazy.

Vzhľadom na uvedené tak túto námietku vysielateľa nepovažujeme za dôvodnú.

Tretím dôvodom podania odvolania je meranie hlasitosti Radou. Vysielateľ nesúhlasí so záverom Rady, že došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. Vysielateľ uvádza, že Rada opomenula skutočnosť, že v rámci odporúčania EBU R 128 sa uvádza všeobecná tolerovaná odchýlka +/- 1,0 LU, nielen na živé prenosy, pričom rovnako je odchýlka nastavená aj v Českej republike. Uvádza tiež, že cieľom odporúčania EBU aj vyhlášky č. 468/2013 Z. z. bola ochrana divákov pred neprímerne hlasnými reklamnými blokmi a je preto zarážajúce, že bol sankcionovaný za to, že odvysielaný reklamný blok mal byť tichší ako samotný program.

Kancelária Rady uvádza, že predmetnou povinnosťou sa kladú podmienky na zvukovú intenzitu celej programovej služby a jej cieľom je zabezpečiť, aby všetky programové služby boli vysielané prakticky rovnakou intenzitou zvuku a recipient teda nemusel pri zmene programových služieb alebo pri prechode medzi programom a reklamnými blokmi znižovať alebo zvyšovať ich hlasitosť. Zvuková intenzita by mala byť rovnaká pri všetkých zložkách programovej služby, bez ohľadu na to, či ide o program alebo reklamný blok. Zároveň nie je podstatné, ktorá zložka je tichšie ako ostatné, pretože všetky zložky by mali byť normalizované na úroveň -23,0 LUFs.

V tejto súvislosti nesúhlasíme ani s tvrdením vysielateľa, že je stanovená všeobecná tolerovaná odchýlka +/- 1,0 LU. Ako vyplýva z poslednej revízie odporúčania EBU R 128 (dostupné na: <https://tech.ebu.ch/docs/r/r128.pdf>), v bode h) je uvedené, že „tam, kde dosiahnutie cieľovej úrovne

nie je prakticky dosiahnuteľné (napríklad živé prenosy), je povolená tolerancia $\pm 1,0$ LU.“ Ako je zrejmé, táto odchýlka sa má týkať iba programov, kde nie je prakticky dosiahnuteľná cieľová úroveň, pričom ako príklad sú uvedené práve živé prenosy. Okrem toho, v bode h) sa tiež uvádza, že „vysielaťel by mal zabezpečiť, aby sa odchýlka od cieľovej úrovne smerom k hraniciam tolerancie nestala štandardnou praxou.“ Odporúčanie EBU R 128 teda predpokladá, že pri bežnom vysielaní by nemal byť problém dosiahnuť stanovenú úroveň -23,0 LUFS. V prípade predmetného vysielania išlo o bežné reklamné oznámenia vysielané zo záznamu, pri ktorých je celkom jednoznačne možné dosiahnuť cieľovú úroveň.

Bez ohľadu na tieto skutočnosti je potrebné uviesť, že vyhláška č. 468/2013 Z. z. stanovuje jednoznačnú odchýlku $\pm 0,5$ LU, pričom vysielateľ je viazaný právnym poriadkom Slovenskej republiky, čiže aj povinnosťou uvedenou v danej vyhláške. Právny poriadok iných krajín, ako napríklad Českej republiky, nie je v tomto prípade vôbec relevantný. Uvádzame tiež, že odporúčanie EBU R 128 vo svojej poslednej revízii už vôbec nespomína odchýlku $\pm 0,5$ LU, ale iba odchýlku $\pm 1,0$ LU pre vyššie uvedené prípady.

Poukazujeme tiež na odporúčanie EBU R 128 s1 *PARAMETRE HLASITOSTI PRE KRÁTKY OBSAH (REKLAMY, AKCIE ATD.)*, v ktorom sú uvedené odporúčania pre krátky obsah ako sú reklamy a podobné komunikáty, podľa ktorého by takéto zložky mali mať hlasitosť $\pm 23,0$ LUFS, pričom nie je stanovená žiadna odchýlka z tejto úrovne. Argument účastníka konania je tak potrebné odmietnuť ako nedôvodný.

Vysielaťel ďalej uvádza, že namieta technický postup Rady v rámci uskutočňovaného merania. Uvádza, že ako vysielateľ pristupuje k vystrihovaniu niektorých scén v programoch alebo skracuje záverečné titulky programu, avšak hlasitosť programu je nastavená pre program ako celok (zohľadňuje aj vystrihnuté časti), preto takýto zásah do programu môže spôsobiť odchýlky v meraní hlasitosti. Na požadovanú hladinu sa hlasitosť dorovnáva vždy v rámci stanoveného časového úseku. V programe sa môžu striedať hlasnejšie a tichšie pasáže, preto je na vyhodnotenie merania potrebné zohľadniť, aké časové úseky sú zo strany merané. Procesor, ktorý má za úlohu zabezpečenie dodržiavania stanovenej úrovne hlasitosti v rámci celého vysielania, zabezpečuje aj plynulý prechod medzi koncom programu a reklamným blokom. Vysielaťel tiež zastáva názor, že Radou použitý externý záznam programu vykazuje nedostatky, ktoré Rada pričíta na ťarchu vysielateľa.

Skutočnosť, že vysielateľ upravuje program vystrihovaním niektorých jeho častí, nemôže mať za následok vyvinenie sa z nedodržiavania povinnosti podľa § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. Je na rozhodnutí vysielateľa, či pristúpi k vystrihnutiu konkrétnych scén alebo nie, avšak hlasitosť všetkých zložiek programovej služby musí byť aj naďalej v súlade s vyhláškou č. 468/2013 Z. z. Okrem toho, vysielateľ si sám odporuje vo svojom odvolaní, keď tvrdí, že hlasitosť programu je nastavená pre program ako celok, avšak následne tvrdí, že používa procesor, ktorý má za úlohu zabezpečenie dodržiavania stanovenej úrovne hlasitosti v rámci celého vysielania. K vystrihovaniu scén nedochádza v reálnom čase, ale program je takto upravený už dopredu a následne v takejto podobe odvysielaný.

Vyhláška č. 468/2013 Z. z., ako aj odporúčanie EBU R 128, ustanovujú hladinu hlasitosti pre jednotlivé zložky. Preto je pochopiteľné, že samotné meranie sa vykonáva na konkrétnych zložkách programovej služby, v predmetnom prípade na jednotlivých častiach programu a jednotlivých reklamných blokoch. Výsledná hodnota je priemernou hodnotou za celý meraný časový úsek. Pokiaľ je teda meraný celý reklamný blok, pričom každá jedna reklama by mala byť nastavená na úroveň -23,0 LUFS, potom nie je možné, aby priemer celého reklamného bloku vyšiel na inej úrovni.

Meranie hlasitosti bolo vykonané prostredníctvom softvéru *LMB – Loudness Management Batch Processor* od spoločnosti NUGEN Audio Limited, ktorý v súlade s bodom k) odporúčania EBU R 128 meria v súlade s odporúčaním EBU R 128, ako aj ITU-R BS.1770.

Hlasitosť samotného programu bola v súlade s vyhláškou č. 468/2013 Z. z., avšak hlasitosť jednotlivých reklamných blokov bola výrazne nižšia ako hlasitosť programu. Pokiaľ by bol chybný celý záznam

a následkom toho aj meranie, nedošlo by k takej výraznej odchýlke medzi jednotlivými časťami programu a reklamnými blokmi. Záznam celého programu aj s prerušeniami bol pritom vyhotovený jedným konkrétnym spôsobom a kódovaním, z čoho vyplýva, že program musel byť odvysielaný hlasnejšie ako reklamné bloky. Nie je možné, aby určité časti záznamu boli chybné a iné časti boli v poriadku, pričom chybovosť by vždy korešpondovala s vysielaním jednotlivých reklamných blokov. V danom prípade teda niet žiadnych pochybností o tom, že použitý záznam bol v poriadku a zodpovedal odvysielanému. Vysielateľ síce tvrdí, že záznam vykazuje nedostatky, avšak nekonkretizuje, v čom majú tieto nedostatky spočívať a v čom presne je záznam Rady nedostačujúci na vykonanie posúdenia súladnosti vysielania s povinnosťou ustanovenou v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.

Rada už v minulosti viedla správne konania ako s účastníkom konania, tak aj s inými vysielateľmi, vo veci možného porušenia povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. n) zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022 (povinnosť rovnaká ako povinnosť podľa § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z.), pričom vysielatelia boli konfrontovaní s výsledkami meraní vyhotovenými práve uvedeným spôsobom. Rada od platnosti vyhlášky č. 468/2013 Z. z. nepoužívala iný spôsob merania hlasitosti. Pokiaľ by tento spôsob merania bol chybný, alebo nedostačujúci, prejavilo by sa to na výsledkoch jednotlivých meraní. Okrem toho by takýto spôsob merania s určitosťou namietali aj samotní vysielatelia, keďže by v dôsledku nesprávnych meraní boli vykazované hodnoty hlasitosti, ktoré by neboli v súlade s vyhláškou č. 468/2013 Z. z., a teda by dochádzalo k porušovaniu zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022. Rada však od platnosti uvedenej vyhlášky viedla iba niekoľko správnych konaní vo veci možného porušenia povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. n) zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022, pričom iba minimum z nich skončilo uložením sankcie.

Vysielateľ ako posledný bod svojho odvolania uvádza, že sa nestotožňuje s argumentáciou Rady týkajúcou sa uloženej sankcie, pretože doteraz neporušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z., a teda pokiaľ by aj došlo k jej porušeniu, mala mu byť uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona a nie pokuta.

Podľa § 136 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Sankciu vo forme upozornenia na porušenie zákona regulátor uloží povinnej osobe, ktorá konkrétnu povinnosť uloženú týmto zákonom porušila po prvýkrát alebo aj opakovane, ak od predchádzajúceho porušenia povinnosti uplynuli aspoň tri roky; ak povinnosť uložená týmto zákonom odkazuje na súbor povinností podľa osobitného predpisu, za opakované porušenie sa považuje opakované porušenie konkrétnej povinnosti zo súboru povinností podľa osobitného predpisu.“

Podľa § 140 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z.: „Pokutu regulátor uloží, ak povinná osoba aj napriek upozorneniu na porušenie zákona opakovane porušila tú istú povinnosť. Za opakované porušenie povinnosti sa považuje také porušenie povinnosti, ktoré nastalo v lehote kratšej ako tri roky od predchádzajúceho porušenia tej istej povinnosti.“

Predmetné ustanovenia je možné vykladať z dvoch pohľadov:

1. Z § 140 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. vyplýva, že pokuta je naviazaná na predchádzajúce upozornenie na porušenie zákona. Upozornenie na porušenie zákona je ako sankcia uvedené v § 136 zákona č. 264/2022 Z. z., pričom má ísť o porušenie konkrétnej povinnosti uloženej týmto zákonom, čiže zákonom č. 264/2022 Z. z. Podľa účastníka konania sa má toto ustanovenie vykladať tak, že keďže ešte neporušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z., mala mu byť uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona.

Sme toho názoru, že uvedené ustanovenia je možné vykladať aj týmto spôsobom, pričom v prípade povinností uložených zákonom č. 264/2022 Z. z., ktoré už neodkazujú na žiaden iný osobitný predpis, je možné považovať takýto výklad za správny.

2. V predmetnom prípade je však nevyhnutné prihliadnúť aj na časť vety za bodkočiarkou ustanovenia § 136 zákona č. 264/2022 Z. z., podľa ktorej *ak povinnosť uložená týmto zákonom odkazuje na súbor povinností podľa osobitného predpisu, za opakované porušenie sa považuje opakované porušenie konkrétnej povinnosti zo súboru povinností podľa osobitného predpisu.*

V predmetnom prípade je konkrétna povinnosť ustanovená v § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z. Povinnosť podľa § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. teda odkazuje na súbor povinností podľa osobitného predpisu, pričom účastník konania bol v lehote kratšej ako tri roky sankcionovaný za porušenie práve povinnosti ustanovenej v § 3 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 468/2013 Z. z.

Zákon č. 264/2022 Z. z. teda rozlišuje medzi povinnosťami ustanovenými priamo v tomto zákone a povinnosťami, pri ktorých sa odkazuje na povinnosti podľa osobitného predpisu, čo je aj tento prípad.

V súvislosti s povinnosťou ustanovenou v § 20 ods. 5 písm. d) zákona č. 264/2022 Z. z. uvádzame, že ide o totožnú povinnosť ako v prípade § 16 ods. 3 písm. n) zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022. Sme toho názoru, že nie je dôvod na uloženie upozornenia na porušenie zákona iba z toho dôvodu, že sa zmenilo označenie povinnosti, hoci samotná povinnosť, ako aj povinnosť ustanovená v osobitnom predpise ostala bezo zmeny. Konanie, ktoré bolo protiprávne podľa zákona č. 308/2000 Z. z. účinného do 31. 7. 2022, je protiprávne aj podľa zákona č. 264/2022 Z. z. účinného od 1. 8. 2022. Rovnako poukazujeme aj na kontinuitu Rady ako správneho orgánu, ktorá plynulo prešla z Rady pre vysielanie a retransmisiu podľa zákona č. 308/2000 Z. z. na Radu pre mediálne služby podľa zákona č. 264/2022 Z. z., čo vyplýva z ustanovení § 236 až 238 zákona č. 264/2022 Z. z.

V predmetnom prípade tak podľa nášho názoru bolo opodstatnené uložiť sankciu pokutu.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, Rada ako odvolací orgán má k dispozícii päť spôsobov, ako môže o odvolaní rozhodnúť:

- a) odvolanie zamietne pre neprípustnosť alebo preto, lebo bolo podané oneskorene;
- b) odvolanie zamietne pre bezdôvodnosť a prvostupňové rozhodnutie potvrdí;
- c) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zruší;
- d) odvolaniu vyhovie, napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti na nové konanie a rozhodnutie;
- e) odvolaniu vyhovie a napadnuté rozhodnutie zmení. Pri zmene rozhodnutia môže odvolací orgán zmeniť nielen výrokovú časť, ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti.

Sme toho názoru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu vychádzalo z presne zisteného skutkového stavu veci a bolo náležite odôvodnené. Rovnako aj sankcia bola uložená v súlade so zákonom a zodpovedá závažnosti posudzovanej veci. V danom prípade tak nie je dôvod napadnuté rozhodnutie zrušiť ani napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Zároveň však napadnuté rozhodnutie obsahuje určité vyššie uvedené nedostatky v prípade neoznačenia senátu Rady, ktorý v danej veci rozhodoval. Nie je tak ani dôvod celé odvolanie zamietnuť, pretože v tejto časti je možné odvolaniu vyhovieť.

V predmetnom prípade tak prichádza do úvahy možnosť zmeniť napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, do ktorej sa doplní označenie senátu Rady, ktorý v danej veci rozhodoval, pričom zvyšná časť výroku, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ostáva nezmenená. Z toho dôvodu navrhujeme, aby Rada zmenila napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené v návrhu uznesenia.

* * *

ZÁVER:

Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby Rada prijala vyššie uvedený návrh uznesenia.